

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **RegioJet a.s.**, se sídlem náměstí Svobody 86/17, 602 00 Brno, zastoupen JUDr. Ondřejem Doležalem, advokátem, se sídlem AK Koliště 1912/13, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, se sídlem Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7, **za účasti osoby zúčastněné na řízení:** 1) Správa železnic, státní organizace, se sídlem Dlážděná 7, 110 00 Praha 1, 2) České dráhy, a.s., se sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení 2) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2023, č. j. 14 A 38/2021-121, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se osoba zúčastněná na řízení 2) [dále jen „stěžovatel“] domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2020, č. j. UOOU-02189/20-8, a rozhodnutí osoby zúčastněné na řízení 1) ze dne 2. 11. 2020, sp. zn. 75009/2020-SŽ-GR-O25, ve věci (ne)poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (informační zákon).

[2] V kasační stížnosti stěžovatel závěrem požaduje, aby Nejvyšší správní soud v souladu s § 107 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, což zdůvodňuje tím, že v okamžiku splnění uložené povinnosti (poskytnout informace) se stává další řízení de facto bezpředmětným; splněním povinnosti by došlo (požadované informace mají povahu obchodního tajemství) k zásadnímu zásahu do jeho práv a svobod; mohlo by dojít ke škodě způsobené stěžovateli v řádech miliónů korun.

[3] K návrhu na přiznání odkladného účinku se vyjádřila osoba zúčastněná na řízení 1) s tím, že nebude-li návrhu vyhověno, stane se řízení bezpředmětným, dodává, že nehodlá hodnotit argumenty uplatněné v kasační stížnosti, má za to, že návrhu by zřejmě mělo být spíše vyhověno.

[4] Žalovaný ve vyjádření uvedl, že návrh považuje za nedůvodný a navrhuje mu nevyhovět.

[5] Žalobce ve vyjádření uvedl, že převažuje veřejný zájem na účinnou kontrolu stěžovatele v souvislosti s nakládáním s veřejnými prostředky a zajištění a ochraně hospodářské soutěže a nesouhlasí s přiznáním odkladného účinku.

[6] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelem a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

[9] Předmětem řízení o kasační stížnosti je otázka, zda povinný subjekt měl požadované informace poskytnout v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, či nikoliv, resp. zda tuto otázku správně posoudil městský soud. Pokud by Nejvyšší správní soud vyřešil právní otázku ve prospěch stěžovatele, tj. napadený rozsudek městského soudu by zrušil a tím zbavil povinný subjekt povinnosti poskytnout vyžádané informace, šlo by o úspěch v praktické rovině *de facto* nulový, neboť informace by mezitím již byly poskytnuty. Přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti nemůže za této situace představovat újmu na právech žalobce nepoměrně větší, než jaká hrozí stěžovateli, neboť pokud Nejvyšší správní soud shledá, že kasační stížnost není důvodná, dojde k odložení poskytnutí informací na pozdější dobu. To však nepředstavuje újmu natolik závažnou, že by převážila nad újmou způsobenou nezvratnými následky, které by nastaly v případě nepřiznání odkladného účinku.

[10] Nejvyšší správní soud dále posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Podmínku absence rozporu s důležitým veřejným zájmem považuje Nejvyšší správní soud za splněnou. Již dříve v usnesení ze dne 21. 12. 2017, č. j. 10 As 345/2017-35 uvedl: „*Je pravda, že obecně existuje veřejný zájem na poskytování informací, což potvrzuje i samotná skutečnost, že zákonodárce se rozhodl k jeho zachování přijmout obecně závaznou právní úpravu. V projednávané věci [pozn. Nejvyššího správního soudu: odmítnutí poskytnutí informací týkajících se příslušníka Policie České republiky o jeho vzdělání a služebním příjmu za období měsíce ledna až července 2014] ovšem tento obecný veřejný zájem soupeří s jiným důležitým veřejným zájmem,*

pokračování

kterým je ochrana údajů o majetkových poměrech třetích osob, resp. ochrana dalších osobních údajů. Srovná-li Nejvyšší správní soud tyto dva veřejné zájmy, dospívá k závěru, že ochraně těchto údajů je nutno dát dočasně přednost právě s ohledem na nezvratné následky, které by nastaly v případě, kdyby Nejvyšší správní soud účinky napadeného rozsudku neodložil. Je-li ve věci samé tedy spor o to, zda stěžovatel má, či nemá informace poskytnout, je namístě chránit tyto údaje do doby, než Nejvyšší správní soud rozhodne ve věci samé.“ [pozn.: potvrzeno Nejvyšším správním soudem].

[11] Předmětem nyní projednávané věci je posouzení shodné otázky, jako ve výše uvedené dřívější věci, a sice to, zda má či nemá stěžovatel povinnost požadované informace poskytnout (obdobně viz např. usnesení NSS ze dne 24. 7. 2019, č. j. 5 As 170/2019-18). Z toho důvodu Nejvyšší správní soud setrvává na dříve vyslovených závěrech o nezbytnosti ochrany požadovaných informací do rozhodnutí ve věci samé.

[12] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud dle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 29. června 2023

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu